

Bilag 1.1 – TØFAÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype A

1. FORDRINGSTYPEN

1.1 Beskrivelse af fordringstypen

Samlefordringstype A (herefter benævnt ”fordringstypen”) omfatter fordringer på løbende bidrag til ægtefæller fra Frankrig, Nederlandene og Schweiz.

Fordringstypen kan udvides til at omfatte løbende ægtefællebidrag fra yderligere lande, såfremt fordringerne, i henhold til det pågældende lands lovgivning/administrative praksis, opfylder de ikke udtømmende, opregnede kriterier mv., der er oplyst under henholdsvis afsnit 1.1 vedrørende beskrivelse af fordringstypen, afsnit 1.3 vedrørende særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen, afsnit 2.2 vedrørende overdragelse af fordringer til inddrivelse samt afsnit 3 vedrørende forældelsesregler. Derudover skal fordringerne opfylde de kriterier m.v., der er fastsat for de enkelte stamdatafelter under afsnit 4.

Fordringstypen indeholder fordringer på løbende ægtefællebidrag fastsat på baggrund af domme, retsforlig og administrative afgørelser, ligesom fordringstypen indeholder fordringer på løbende ægtefællebidrag, der udspringer af en aftale mellem bidragsbetaler og bidragsmodtager.

De fordringer, der er omfattet af fordringstypen TØFAÆGT, vil i det følgende benævnes som ”løbende ægtefællebidrag”.

Hvert løbende ægtefællebidrag udgør en selvstændig fordring og skal oversendes særskilt til inddrivelse. Løbende ægtefællebidrag, der dækker over flere perioder, kan således ikke sammenlægges og oversendes samlet til inddrivelse.

Retsgrundlaget er nærmere beskrevet i afsnit 2.

1.2 Afgræsning af fordringstypen

Fordringstypen omfatter ikke følgende (ikke udtømmende opstilling):

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØFBÆGT – Ægtefællebidrag – Fordringstype B	Løbende bidrag til ægtefæller.	Letland og Tyrkiet.
TØFALØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype A	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Frankrig, Belgien, Portugal, Spanien, Nederlandene, Litauen og Schweiz.
TØFBLØB - Underholdsbidrag, børn og familie – Fordringstype B	Løbende underholdsbidrag til børn og familie fra Slovakiet og Tyrkiet. Fordringstypen omfatter tillige ej forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn og familie fra Letland.	Slovakiet, Tyrkiet og Letland.
TØISLØB - Underholdsbidrag til børn - Island	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter tillige uddannelsesbidrag.	Island.
TØISSÆR – Særbidrag til børn - Island	Underholdsbidrag i form af særlige bidrag (særbidrag), som den bidragspligtige skal betale til bidragsmodtageren. Særbidrag udgør betaling af udgifter ved barnets dåb, konfirmation, køb af briller, retning af tænder, som følge af sygdom, begravelse eller i anden særlig anledning.	Island.
TØFILØB - Underholdsbidrag til børn - Finland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter ikke uddannelsesbidrag, idet	Finland.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
	fordringshaver har oplyst, at de ikke har modtaget sådanne til indrivelse.	
TØSELØB – Underholdsbidrag til børn - Sverige	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Sverige.
TØNOLØB –Underholdsbi-drag til børn – Norge	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Norge.
TØNOSÆR – Særbidrag - ej forskudsvist udlagt – Norge	Enkeltstående ej forskudsvis ud-lagte underholdsbidrag i form af særbidrag, som den bidragsplig-tige skal betale til bidragsmodta-geren oven i det ordinære bidrag. Særbidrag udgør rimelige og nød-vendige udgifter for børn, som både er under og over 18 år, der ikke kan indeholdes i normalbi-draget, for eksempel udgifter til konfirmation, briller, tandefter-syn, lejrskole, mv.	Norge.
TØTYÆGT – Ægtefællebi-drag - Tyskland	Løbende bidrag til ægtefæller.	Tyskland.
TØTYLØB - Underholdsbi-drag til børn - Tyskland	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen omfatter til-lige uddannelsesbidrag.	Tyskland.
TØPOÆGT –Ægtefællebi-drag - Polen	Løbende bidrag til ægtefæller.	Polen.
TØPOLØB – Underholdsbi-drag til børn og familie - Po-len	Løbende underholdsbidrag til børn, uddannelsesbidrag samt fa-miliebidrag.	Polen.
TØCZUND - Underholdsbi-drag til børn og familie – Tjekkiet	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Tjekkiet.
TØUKÆGT – Ægtefællebi-drag – Storbritannien	Løbende bidrag til ægtefæller.	Storbritannien.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
TØUKLØB –Underholdsbidrag til børn – Storbritannien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Storbritannien.
TØSILØB –Underholdsbidrag, børn og familie – Slovenien	Løbende underholdsbidrag til børn, herunder uddannelsesbidrag, og løbende underholdsbidrag til familie.	Slovenien.
TØHULØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Ungarn	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Ungarn.
TØROLØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Rumænien	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Rumænien.
TØATLØB –Underholdsbidrag til børn - Østrig	Løbende underholdsbidrag til børn. Fordringstypen indeholder tillige uddannelsesbidrag.	Østrig.
TØEELØB –Underholdsbidrag til børn og familie – Estland	Løbende underholdsbidrag til børn og familie.	Estland.
TØLVLØB –Underholdsbidrag til børn – forskudsvis udlagt – Letland	Forskudsvis udlagte underholdsbidrag til børn, som Administration of the Maintenance Guarantee Fund (herefter ”Fonden”) har udlagt.	Letland.
TØAULØB –Underholdsbidrag til børn – Australien	Løbende underholdsbidrag til børn.	Australien.
TØSOUHB - Udenlandske underholdsbidrag, sagsomkostninger	Sagsomkostninger, der dækker de udgifter, som den tabende part skal erstatte modparten, som sagen har påført denne i forbindelse med behandling af sager om underholdsbidrag ved udenlandske domstole. Fordringstypen kan kun anvendes, såfremt	Norge, Sverige, Tyskland, Polen, Slovakiet og Litauen.

Fordringstypenavn og kode	Omfatter følgende bidrag og lande	Omfatter følgende lande
	sagsomkostningernes eksistens og størrelse er fastslået i dommen.	
TØNOGEB – Fastsættelsesgebyr - Norge	Fastsættelsesgebyr i forbindelse med NAVs (Arbejds- og velferdsetaten) fastsættelse af afgørelse om børnebidrag eller efterfølgende ændring heraf.	Norge.

1.3 Særlige kriterier for anvendelse af fordringstypen

Da fordringstypen omfatter fordringer på løbende ægtefællebidrag for flere lande, der er reguleret ved lov i det enkelte land samt af administrativ fastsat praksis, kan fordringstypen udelukkende anvendes til oversendelse af fordringer på løbende ægtefællebidrag, såfremt følgende særlige ikke udtømmende opregnede kriterier m.v. ligeledes er opfyldt:

- Der er **ikke** hjemmel til forskudsvis udlægning af løbende ægtefællebidrag.
- Der er hjemmel til at fastsætte ægtefællebidrag med tilbagevirkende kraft for en given periode.
- Fordringer på løbende ægtefællebidrag kan udskilles til særskilte fordringer, såfremt grundlaget for fordringen (domme, retsforlig, administrative afgørelser og aftaler mellem bidragsbetaler og bidragsmodtager) omfatter yderligere typer af ægtefællebidrag (særbidrag m.v) og/eller børne-, uddannelses- og familiebidrag.
- Der forekommer **ikke** medhæftere på fordringer omfattet af fordringstypen.
- Fordringer omfattet af fordringstypen kan identificeres i nødvendigt omfang overfor skyldner.
- Fordringer omfattet af fordringstypen er som udgangspunkt omfattet af en ordinær forældelsesfrist på 5 år i henhold til de enkelte landes lovgivning om forældelse af ægtefællebidrag. Der tages i forbindelse med forældelseskontrol af fordringen **ikke** hensyn til eventuelle regler for suspension og/eller udskydelse af forældelsen.
- Gældsstyrelsen beregner **ikke** inddrivelsesrenter af fordringer omfattet af fordringstypen. Dog kan de enkelte lande beregne og oversende renter til inddrivelse af fordringer omfattet af fordringstypen, såfremt der er hjemmel hertil. Eventuelle renter skal oversendes til inddrivelse i særskilt oprettede fordringstyper.

2. DET RETLIGE GRUNDLAG

2.1 Det retlige grundlag for de løbende ægtefællebidrag, der er omfattet af fordringstypen

2.1.1 Frankrig

Retligt grundlag:

- Der henvises til Code Civil, Chapitre VI: Des devoirs et des droits respectifs des époux, articles 212 et 214.

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende ægtefællebidrag fra Frankrig:

*“Forskellige persongrupper har ret til underhold, herunder:
- en ægtefælle fra sin ægtefælle (artikel 212 og 214 i den civile lovbog (code civil) (...))*

Andre underholdsbidrag: Hvis der er tale om underholdsbidrag til en ægtefælle i en skilsmisssag baseret på forsørgelsespligt, bestemmer retten normalt, at der skal betales et månedligt beløb. Dette bidrag er baseret på den levestandard, som den ægtefælle, der ønsker underholdsbidrag, kan gøre krav på baggrund af ægtefællens midler.”

2.1.2 Nederlandene

Retligt grundlag:

- Der henvises til Burgerlijk Wetboek Boek 1, Titel 6. Rechten en verplichtingen van echtgenoten, artikel 81 – 92a.

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende ægtefællebidrag fra Nederlandene:

“Ægtefællers underholdspligt i ægteskabet fortsætter efter ægteskabets opløsning. Retten kan i skilsmisssdommen eller en senere dom på bekostning af en tidligere ægtefælle tildele et underholdsbidrag til den anden ægtefælle, som ikke har tilstrækkelige indtægter til at dække sine leveomkostninger (og med rimelighed ikke kan forventes at få det), på sidstnævntes anmodning. Ved fastsættelsen af underholdsbidraget tager dommeren hensyn til behovene hos den ene ægtefælle og den anden ægtefælles midler (økonomiske ressourcer). Ikke-økonomiske faktorer kan også spille en rolle, f.eks. ægteskabets eller samlivets varighed. Hvis retten ikke fastsætter en tidsbegrænsning for underholdspligten, ophører den automatisk efter 12 år. Retten kan forlænge denne periode efter anmodning fra den ægtefælle, der kræver underhold, i tilfælde hvor sidstnævnte er

særlig økonomisk trængt. Hvis der er tale om et kort og barnløst ægteskab (der højst varede fem år), gælder underholdspligten i princippet ikke længere end selve ægteskabet.

Ovennævnte gælder også med hensyn til underholdspligten mellem tidligere registrerede partnere.

De tidligere ægtefæller kan indgå udenretslige forlig om underholdspligten. Disse er normalt fastlagt i skilsmissepapirerne. I praksis bekræftes disse papirer af retten i forbindelse med skilsmisedommen. Denne bekræftelse giver den bidragsberettigede øget retssikkerhed.”

Endvidere fremgår det:

“Trods det, at LBIO (Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen) er en offentlig institution, udbetales underholdsbidrag ikke på forskud.”

2.1.3 Schweiz

Retligt grundlag:

- Der henvises til Swiss Civil Code, E. Post-marital maintenance, Art. 125 og 126.

Af hjemmesiden fra advokatfirmaet Thomson Reuters Practical Law fremgår bl.a. følgende vedrørende ægtefællebidrag fra Schweiz:

“If a spouse cannot reasonably be expected to adequately provide for themselves after divorce, including appropriate retirement provision, the other spouse must pay a suitable contribution to them (Article 125.1, Civil Code).

Post-marital support is normally paid in periodic, usually monthly, instalments. If circumstances justify it, the court may also grant a lump-sum payment (Article 126. 2 Civil Code). It is very common for a spouse to receive maintenance during the separation until divorce.”

2.2 Overdragelse af fordringer til inddrivelse

Anmodning om inddrivelse af fordringer på løbende ægtefællebidrag omfattet af fordringstypen TØ-FAÆGT er hjemlet i henholdsvis rådets forordning nr. 4/2009 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (herefter ”underholdspligtforordningen”) og Haagerkonventionen af 1973.

Underholdspligtforordningen er en fuldbyrdelseskonvention, hvorefter alle EU-medlemsstater har forpligtet sig til at inddrive bidrag på grundlag af bidragsafgørelser fra de andre medlemsstater. Inddrivelsen sker efter den lovgivning, som gælder i det land, hvor inddrivelsen skal finde sted. Underholdspligtforordningen er ikke tiltrådt af Danmark, da forordningen er omfattet af Danmarks retsforbehold.

Det fremgår dog af § 1, stk. 1, i lov om anerkendelse og fuldbyrdelse af visse udenlandske retsafgørelser m.v. på det civil- og handelsretlige område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1282 af 14. november 2018, at bestemmelserne i forordningen gælder i Danmark. Efter lovens § 1, stk. 2, gælder forordningens kapitel III om lovvalg og kapitel VII om samarbejde mellem centralmyndigheder ikke i Danmark. Bestemmelserne i forordningens artikel 2 om definitioner og kapitel IX om almindelige og afsluttende bestemmelser gælder kun, i det omfang de vedrører kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af retsafgørelser samt adgang til domstolsprøvelse. Af forordningens artikel 2, stk. 1, nr. 1 følger, at der ved en retsafgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat forstås dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger.

Til forordningen er tilknyttet Haagerprotokollen af 23. november 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt (Haagerprotokollen af 2007). Danmark har ikke tiltrådt denne protokol.

Bekendtgørelse nr. 297 af 20. marts 2019 om anvendelse af underholdspligtforordningen (herefter ”underholdspligtforordningsbekendtgørelsen”) indeholder regler om danske myndigheders behandling af sager om inddrivelse i Danmark af udenlandske bidragskrav efter underholdspligtforordningen. Efter forordningens artikel 1, stk. 1, finder forordningen anvendelse på underholdspligt, der udspringer af et familieforhold, slægtskab, ægteskab eller svogerskab. Det følger af artikel 2, stk. 1, nr. 1-3, at forordningen finder anvendelse på retsafgørelser, retsforlig og officielt bekræftede dokumenter.

Anmodninger efter Haagerkonventionen af 1973 skal efter de nugældende regler indgives til Familieretshuset, jf. § 9, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 298 af 20. marts 2019 om opkrævning af underholdsbidrag (herefter ”bidragsopkrævningsbekendtgørelsen”). Når der er truffet en afgørelse om, at underholdsbidraget kan inddrives, restancen er opgjort og månedligt bidrag er fastsat, overdrager Familieretshuset fordringen til restanceinddrivelsesmyndigheden, der opkræver og inddriver fordringen, jf. bidragsopkrævningsbekendtgørelsens § 10.

Anmodninger om inddrivelse af underholdsbidrag efter underholdspligtforordningen (gælder både Kapitel IV, afdeling 1 og 2) indgives efter de nuværende regler til Familieretshuset, der træffer afgørelse om inddrivelse, når anmodningen er fremsendt efter underholdspligtforordningen afdeling 2. Der gælder det særlige for anmodninger omfattet af Kapitel IV afdeling 1, at de kan fremsendes direkte til restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. underholdspligtforordningsbekendtgørelsens § 2.

Nedenstående skema indeholder en oversigt over, hvilke fuldbyrdelseskonventioner de enkelte landes anmodning om inddrivelse anerkendes efter.

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Norge	Nej	Ja	Ja	Ja
Sverige	Ja	Ja	Ja	Ja
Finland	Ja	Ja	Ja	Ja
Island	Nej	Nej	Nej	Ja
Tyskland	Ja	Ja	Ja	Nej
Polen	Ja	Ja	Nej	Nej
Letland	Ja	Nej	Nej	Nej
Litauen	Ja	Ja	Nej	Nej
Estland	Ja	Ja	Nej	Nej
Østrig	Ja	Nej	Ja	Nej
Nederlandene	Ja	Ja	Ja	Nej
Frankrig	Ja	Ja	Ja	Nej
Belgien	Ja	Nej	Ja	Nej
Portugal	Ja	Ja	Ja	Nej
Spanien	Ja	Ja	Ja	Nej
Storbritannien	Nej (Udtrådt af EU)	Ja	Nej	Nej
Schweiz	Nej	Ja	Ja	Nej
Tjekkiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Slovenien	Ja	Nej	Nej	Nej
Ungarn	Ja	Nej	Ja	Nej
Slovakiet	Ja	Ja	Ja	Nej
Rumænien	Ja	Nej	Nej	Nej

Land	Underholdspligtforordningen	Haagerkonventionen af 1973	Haagerkonventionen af 1958 (gælder for børnebidrag men ikke for ægtefælle- og familiebidrag)	Den nordiske inddrivelseskonvention
Australien	Nej	Ja	Nej	Nej
Tyrkiet	Nej	Ja	Ja	Nej

Inddrivelse efter gældsinddrivelsesloven

Lovbekendtgørelse nr. 6 af 7. januar 2022 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesloven”) gælder for opkrævning og inddrivelse af fordringer med tillæg af renter, gebyrer og andre omkostninger, der opkræves eller inddrives af det offentlige, jf. gældsinddrivelseslovens § 1, stk. 1, 1. pkt.

Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der forestår inddrivelse af fordringer, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 1, 2. pkt., jf. § 1, stk. 1 og 2. Restanceinddrivelsesmyndigheden er told- og skatteforvaltningen, jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 188 af 9. marts 2020 om inddrivelse af gæld til det offentlige (herefter ”gældsinddrivelsesbekendtgørelsen”). Det er i dag Gældsstyrelsen, som er det offentliges restanceinddrivelsesmyndighed, og som har ansvaret for samt varetager inddrivelsen af gæld til det offentlige.

Fremgangsmåden ved overdragelse af fordringer til inddrivelse er beskrevet i gældsinddrivelseslovens § 2.

Beregning og opgørelse af fordringer og udsendelse af opkrævninger m.v. forestås af fordringshaver eller den, der på vegne af fordringshaver opkræver hovedfordringen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 2, 1. pkt.

Fordringer overdrages til Gældsstyrelsen, når betalingsfristen er overskredet, og sædvanlig rykkerprocedure forgæves er gennemført, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 3, 1. pkt.

Inden overdragelse af fordringer til inddrivelse hos Gældsstyrelsen skal skyldner som hovedregel skriftligt underrettes om overdragelsen, jf. gældsinddrivelseslovens § 2, stk. 4, 1. pkt.

3. FORÆLDELSESREGLER

3.1 Retsgrundlaget for forældelse af fordringer omfattet af fordringstypen

Forældelse er en ophørsgrund. Det betyder, at fordringen ophører, når en bestemt tidsfrist er udløbet, uden at kreditor forinden har foretaget de foranstaltninger, som kræves for at afbryde forældelsen.

Forældelse af løbende ægtefællebidrag omfattet af denne fordringstype afhænger af grundlaget for inddrivelsessamarbejdet.

3.1.1 SKATs juridiske vejledning (2022-2)

Af SKATs juridiske vejledning (2022-2) fremgår bl.a:

“Forældelse vedrørende retsafgørelser efter Haagerkonventionerne, Haagerkonventionen af 1958 og Haagerkonventionen af 1973, retsafgørelser truffet af de EU-medlemsstater, der ikke er bundet af Haagerprotokollen af 2007 samt den nordiske inddrivelseskonvention med senere ændringer:

Efter dansk retspraksis (utrykt kendelse af 1. august 2007, afsagt af Østre Landsret) afgøres spørgsmål om forældelse af udenlandske bidragskrav efter de materielle regler i den stat, som kravet er fastsat efter. Det betyder, at forældelsesspørgsmål, herunder afbrydelse af forældelse, altid skal afgøres efter forældelsesreglerne i den stat, hvis lovgivning bidragsafgørelsen er truffet efter.

Forældelse efter underholdspligtforordningen:

Underholdspligtforordningen forholder sig alene til forældelse vedrørende de EU-medlemsstater, der er bundet af Haagerprotokollen af 2007. Se underholdspligtforordningen kapitel IV, afdeling 1.

Underholdsbidrag fastsat efter underholdspligtsforordningen, skal afgøres efter den stats forældelsesregler, som i den konkrete situation stiller bidragsmodtageren bedst. Se underholdspligtforordningen artikel 21, stk. 2.”

Valg af forældelsesregler for løbende ægtefællebidrag omfattet af denne fordringstype afhænger således af, jf. ovenstående, grundlaget for inddrivelsessamarbejdet, samt hvilken fuldbyrdelseskonvention anmodning om inddrivelse af det løbende ægtefællebidrag anerkendes efter.

3.1.2 Den nationale lovgivning (angivet i uautoriserede oversættelser)

3.1.2.1 Frankrig

I Frankrig følger reglerne om forældelse af Code Civil, Section 1: Du délai de droit commun et de son point de départ.

Af den franske Code Civil artikel 2224 fremgår:

“Personal or movable actions are prescribed by five years from the day on which the holder of a right knew or should have known the facts enabling him to exercise it.”

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende forældelse af fordringer fra Frankrig:

“For underholdsbidrag er forældelsesfristen fem år at regne fra hver skyldig betaling (artikel 2224 i den civile lovbog).

Proceduren for direkte betalinger kan ikke anvendes på restancer, der er mere end seks måneder gamle. Dette udelukker ikke anvendelse af andre metoder til at opnå betaling af de tidligere restancer.”

3.1.2.2 Nederlandene

I Nederlandene følger reglerne om forældelse af Burgerlijk Wetboek Boek 3, Afdeling 4. Retentierecht.

Af artikel 306 fremgår:

“Unless the law provides otherwise, a legal claim lapses after twenty years.”

Af artikel 307 fremgår:

“1 A legal claim for the fulfillment of an obligation arising from a contract to give or cause to be rendered expires five years after the commencement of the day following that on which the claim became due and payable.

2 In the event of an obligation to perform after an indefinite period, the term referred to in paragraph 1 only runs from the start of the day following that against which the creditor has announced that it will proceed to claim, and the period referred to in paragraph 1 becomes prescribed. said legal claim in any event by the lapse of twenty years after the commencement of the day following that against which the claim, if necessary after notice of termination by the creditor, was possible at the earliest.”

Af hjemmesiden European Justice fremgår bl.a. følgende vedrørende forældelse af fordringer fra Nederlandene:

“Forældelsesfristen for underholdsbidrag, der skal betales månedligt, er på fem år. Hvis der foreligger en dom, hvori betalingsrestancen er anført, dvs. hvis der er angivet et fast beløb, er forældelsesfristen 20 år.”

3.1.2.3 Schweiz

I Schweiz følger reglerne om forældelse af Bundesgesetz betreffend die Ergänzung des Schweizerischen Zivilgesetzbuches, Dritter Titel: Das Erlöschen der Obligationen.

Af artikel 127 fremgår:

“After ten years, all claims for which federal civil law does not provide otherwise become statute-barred.”

Af artikel 128, stk. 1 fremgår:

“After five years, the claims become statute-barred:

1. for rent, lease and capital interest as well as for other periodic payments.

(...)”

Af artikel 130, stk. 1 fremgår:

“The statute of limitations begins when the claim becomes due. (...)”

Af artikel 131 fremgår:

“In the case of life annuities and similar periodic benefits, the limitation period for the right to claim as a whole begins at the point in time at which the first outstanding benefit was due.”

3.2 Forældelsesfristens begyndelsestidspunkt

Af det retlige grundlag, jf. nærmere afsnit 3.1 antages følgende at kunne udledes vedrørende forældelsesfristens begyndelsestidspunkt:

Land	Begyndelsestidspunkt	Retligt grundlag
Frankrig	Af artikel 224 fremgår, at forældelsen regnes fra den dag, hvor indehaveren af en rettighed kendte eller burde have kendt de forhold, der gav ham mulighed for at udøve den. Dette tidspunkt anses for at være sammenfaldende med fordringens forfaldstidspunkt.	Franske Code Civil artikel 2224.
Nederlandene	Af artikel 307 fremgår, at kravet bortfalder fra begyndelse af dagen efter den dag, hvor kravet forfaldt til betaling. Forældelse antages derfor at regnes fra fordringens forfaldstidspunkt.	Nederlandenes Burgerlijk Wetboek Boek 3, Afdeling 4. Retentierecht, artikel 307.
Schweiz	Af artikel 130, stk. 1 fremgår, at forældelsesfristen begynder, når kravet forfalder. Dette tidspunkt anses for at være sammenfaldende med fordringens forfaldstidspunkt.	Schweiz Bundesgesetz betreffend die Ergänzung des Schweizerischen Zivilgesetzbuches, Dritter Titel: Das Erlöschen der Obligationen, artikel 130, stk. 1.

I de enkelte landes lovgivning kan der forekomme regler om henholdsvis udskydelse og/eller suspension af forældelsen. Som anført under afsnit 1.3 tages der i filteret i forbindelse med forældelseskontrol af fordringen **ikke** hensyn hertil. Det påhviler således fordringshaver i forbindelse med oversendelse af fordringer til inddrivelse at afdække, hvorvidt forældelsen af fordringen er udskudt og/eller suspenderet, eller der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævning af fordringen.

Ud fra de enkelte landes forældelsesregler antages det, at forældelsesfristens begyndelsestidspunkt for løbende ægtefællebidrag omfattet af fordringstypen skal fastlægges til forfaldstidspunktet, jf. nærmere

afsnit 4.8, medmindre forældelsen er udskudt og/eller suspenderet, eller der er foretaget forældelsesafbrydende skridt under opkrævningen af fordringen.

3.3 Forældelsesfristens længde

Følgende kan udledes af det retlige grundlag, jf. nærmere afsnit 3.1, vedrørende forældelsesfristens længde:

Land	Længde	Retligt grundlag
Frankrig	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Franske Code Civil artikel 2224.
Nederlandene	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Nederlandenes Burgerlijk Wetboek Boek 3, Afdeling 4. Retentierecht, artikel 307.
Schweiz	Forældelsesfristens længde er 5 år.	Schweiz Bundesgesetz betreffend die Ergänzung des Schweizerischen Zivilgesetzbuches, Dritter Titel: Das Erlöschen der Obligationen, artikel 130, stk. 1.

Som følge af ovenstående antages løbende ægtefællebidrag omfattet af denne fordringstype som udgangspunkt at være omfattet af en 5-årig forældelsesfrist.

Dog kan det ikke udelukkes, at grundlaget for det løbende ægtefællebidrag, kan medføre, at der gælder en længere forældelsesfrist for fordringerne. Det er fordringshavers ansvar at afklare, hvorvidt der gælder en længere forældelsesfrist for de fordringer, der er omfattet af fordringstypen.

Fordringshaver har ansvaret for, at fordringshaver kun foretager en ændring/opdatering af fordringens forældelsesdato, såfremt dette sker i overensstemmelse med reglerne om forældelse i henhold til de enkelte landes regler herom.

Det er derfor aftalt, at fordringshaver som udgangspunkt kan oversende fordringer med en registreret forældelsesdato, der ligger senere end 5 år fra forfaldsdatoen, såfremt fordringshaver eller de enkelte lande har foretaget afbrydelse af forældelsesfristen under opkrævningen og inddrivelsen af fordringen, eller der foreligger suspension heraf, der medfører en ændring/opdatering af forældelsesdatoen.

Det betyder, at fordringshaver på samtlige fordringer, der oversendes til fordringstypen TØFAÆGT, som udgangspunkt forventes at registrere en forældelsesdato svarende til 5 år fra forfaldstidspunktet. I konkrete tilfælde, hvor der foreligger afbrydelse eller suspension, kan forældelsesdatoen dog ligge senere end 5 år fra forfaldsdatoen.

4. STAMDATAFELTER

På baggrund af det retlige grundlag for TØFAÆGT og på baggrund af fordringshavers opkrævningspraksis – er i det følgende angivet den mellem parterne fælles forståelse for, hvad fordringshaver skal registrere i de obligatoriske stamdatafelter for at sikre en korrekt og lovlig inddrivelsesproces.

4.1 Beløb

Fordringshaver skal i dette felt anføre fordringens beløb (restgæld) på tidspunktet, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Beløbet er ikke nødvendigvis sammenfaldende med hovedstolen, idet beløbet kan være lavere end hovedstolen.

Beløbet må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings hovedstol er 10.000 kr. Der er afdraget 2.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Beløb” angive 8.000 kr.

4.2 Hovedstol

Fordringshaver skal i feltet anføre fordringens oprindelige pålydende.

Feltet ”Hovedstol” skal udfyldes med maksimalt 10.000 kr. Såfremt beløbet overstiger 10.000 kr., vil fordringen blive sendt til manuel godkendelse i høringsportalen.

Fordringshaver har oplyst, at der for de fordringer, der allerede er i restance, når de modtages hos fordringshaver, ikke foreligger oplysninger om hovedstolens oprindelige pålydende. Derimod vil fordringens

oprindelige hovedstol fremgå af grundlaget for det løbende ægtefællebidrag/de oplysninger, der modtages fra de enkelte lande, som endnu ikke er i restance, men som fremadrettet skal opkræves.

Der sondres derfor i det følgende mellem de fordringer, der er i restance, når de modtages hos fordringshaver, og de fordringer, der fremadrettet skal opkræves.

Fordringer der er i restance ved modtagelse hos fordringshaver

Det er aftalt med fordringshaver, at hovedstolen udfyldes med det restancebeløb, som de enkelte lande har oplyst udgør restancen.

For fordringer på løbende ægtefællebidrag skal hovedstolen således udfyldes med det restancebeløb, som de enkelte lande har oplyst ved oversendelsen af fordringen til fordringshaver.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordring modtages med en restgæld på 10.000 kr. i henhold til en restanceopgørelse fra udlandet. Der er efter modtagelsen af restanceopgørelsen fra udlandet afdraget 2.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 10.000 kr.

Fordringer der fremadrettet opkræves

For fordringer på løbende ægtefællebidrag skal hovedstolen udfyldes med det beløb, der fremgår af grundlaget for det løbende ægtefællebidrag/de oplysninger, der modtages fra de enkelte lande.

Hovedstolen er ikke nødvendigvis sammenfaldende med beløbet, idet hovedstolen kan være højere end beløbet.

Hovedstolen må **ikke** indeholde renter og gebyrer.

Eksempel:

En fordrings oprindelige hovedstol er 10.000 kr. Der er afdraget 2.000 kr. under opkrævningen hos fordringshaver, inden fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Fordringshaver skal i feltet ”Oprindelig hovedstol” angive 10.000 kr.

4.3 Fordringsart

Feltet anvendes til angivelse af, hvilken status fordringshaver ønsker, at fordringen skal have hos Gældsstyrelsen. Dette angives ved oversendelse.

Feltet skal således angive, at fordringen oversendes med henblik på inddrivelse.

4.4 Fordringstypekode

Feltet anvendes til angivelse af den kode, som karakteriserer den pågældende fordringstype.

For fordringer på løbende ægtefællebidrag skal fordringshaver således angive fordringstypekoden TØ-FAÆGT.

4.5 Beskrivelse

Feltet er et fritekstfelt, som anvendes til at beskrive relevante aspekter af fordringen, som ikke er omfattet af øvrige stamdatafelter.

Af hensyn til kravet om, at skyldner skal kunne identificere fordringen, er feltet obligatorisk for denne fordringstype. Indholdet af dette felt vil blive brugt i de breve, Gældsstyrelsen sender til skyldner. Derfor må feltet ikke indeholde personoplysninger som fx det fulde CPR-nr. (xxxxxx-xxxx) og fulde navne, fornavn(e), eventuelle mellemnavn(e), efternavn(e) og adresse(r) på andre end skyldner selv.

Det er aftalt, at fordringshaver i beskrivelsesfeltet angiver bidragsmodtagers fødselsdato, dvs. alene de første 6 cifre i CPR-nummeret, som identifikation.

4.6 Fordringsperiode

Felterne anvendes til angivelse af starttidspunkt og sluttidspunkt for en fordring (herefter benævnt ”periode start” og ”periode slut”), og perioden imellem er den periode, som fordringen dækker over (herefter angivet ”periodens længde”).

Det antages, at perioden for fordringer på løbende ægtefællebidrag, som er omfattet af denne fordrings-type, som udgangspunkt er en måned. Ligeledes antages det, at første og sidste periode for løbende ægtefællebidrag kan være kortere end en måned, eller kun omfatte en enkelt dag. Perioden kan krydse en kalendermåned.

Fordringshaver har endvidere oplyst, at der altid modtages oplysninger fra de enkelte lande om fordringens periode, ligesom fordringens periode antages at fremgå af grundlaget for det løbende ægtefællebidrag.

Periode start udgør derfor den første dag i den periode, som fordringen relaterer sig til, og periode slut udgør den sidste dag i den periode, som fordringen relaterer sig. Hver fordringsperiode udgør en selvstændig fordring.

Feltet ”Periode start” udfyldes derfor med den første dag i perioden, som fordringen dækker, og ”Periode slut” udfyldes med den sidste dag i perioden, som fordringen dækker.

I de tilfælde, hvor det løbende ægtefællebidrag eventuelt måtte være fastsat med tilbagevirkende kraft, udfyldes ”Periode start” og ”Periode slut” i overensstemmelse med ovenstående, idet de enkelte perioder ifølge fordringshaver fremgår af grundlaget for det løbende ægtefællebidrag eller af de oplysninger, der modtages fra de enkelte lande.

Såfremt fordringen alene relaterer sig til en enkelt dag, er det aftalt, at felterne ”Periode start” og ”Periode slut” udfyldes med samme dato.

4.7 Stiftelsesdato

Feltet ”Stiftelsesdato” anvendes til at anføre datoen for stiftelsestidspunktet, der generelt defineres som tidspunktet for den retsstiftende begivenhed, det vil sige det tidspunkt, hvor fordringen opstår, jf. obligationsretlige principper.

Torsten Iversen, Obligationsret, 1. del, 6. udgave, 2019, side 153, definerer stiftelsestidspunktet således:

”En fordring anses i almindelighed for stiftet, når den eller de retsstiftende kendsgerninger er indtruffet, dvs. når kontrakten er indgået, når skaden er sket eller når berigelsen er indtruffet.”

Det antages, at stiftelsesdatoen ikke følger af det retlige grundlag for de enkelte lande.

Fordringshaver har endvidere oplyst, at fordringshaver ikke modtager oplysninger fra de enkelte lande om fordringens stiftelsesdato, ligesom fordringens stiftelsesdato ikke fremgår af grundlaget for det løbende ægtefællebidrag.

Som følge af manglende oplysninger om stiftelsesdatoen, er det aftalt, at fordringshaver altid udfylder feltet ”Stiftelsesdato” med datoen for periode start for fordringen.

Stiftelsesdatoen er derfor sammenfaldende med periode start.

I de tilfælde, hvor det løbende ægtefællebidrag er fastsat med tilbagevirkende kraft, anses fordringen for at være stiftet på det tidspunkt, hvor der opstod en bidragspligt. Det er derfor aftalt, at feltet ”Stiftelsesdato” også i disse tilfælde udfyldes i overensstemmelse med ovenstående, idet periode start for de enkelte perioder ifølge fordringshaver vil fremgå af grundlaget for det løbende ægtefællebidrag.

4.8 Forfaldsdato

Forfaldsdatoen er det tidligste tidspunkt, til hvilket fordringshaveren kan kræve fordringen betalt. Det følger af den almindelige obligationsret, at et krav forfaldstidspunkt er straks, medmindre andet følger af lovgivningen, aftalen eller omstændigheder i øvrigt, jf. Iversen, Torsten: Obligationsret del 1, 6. udg., 2019, s. 157ff.

Det er aftalt ud fra et forsigtighedsprincip, at forfaldsdatoen som udgangspunkt udfyldes med den første dag i den periode, som fordringen omfatter, uanset om en eventuelt senere forfaldsdato kan udledes af retsgrundlaget for de enkelte lande eller af grundlaget for ægtefællebidraget. Den første dag i perioden antages at være den tidligste forfaldsdato for fordringen. Fordringshaver udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

Såfremt det løbende ægtefællebidrag er fastsat med tilbagevirkende kraft, antages det, at kravet forfalder på datoen for dommen, forliget, den administrative afgørelse eller aftalens underskrift (den seneste dato). Uanset dette, er det aftalt, at fordringshaver også i disse tilfælde udfylder feltet ”Forfaldsdato” med datoen

for periode start. Forfaldsdatoen er i disse tilfælde også sammenfaldende med periode start og stiftelsesdatoen.

4.9 Sidste rettidige betalingsdato

Begrebet "sidste rettidige betalingsdato" defineres i obligationsretten almindeligvis som den dag, da skyldnerens pligt til at erlægge sin ydelse indtræder. Feltet skal derfor angive det seneste tidspunkt, som skyldner kan betale fordringen, uden at skyldner anses for at være i misligholdelse. Hvis skyldner er indrømmet løbedage, vil sidste rettidige betalingsdato være en senere dato end forfaldsdagen.

Sidste rettidig betalingsdato kan være fastsat efter lov, men kan også være aftalt individuelt mellem fordringshaver og skyldner eller fastsat ensidigt af fordringshaver. I feltet skal der angives den juridisk korrekte sidste rettidige betalingsdato. Hvis der foreligger en særlig situation, fx hvis der er givet henstand eller aftalt betalingsordning, er det den sidste rettidige betalingsdato, der følger af henstanden eller betalingsordningen, der skal angives i feltet. Det bemærkes, at rykkerskrivelser ikke udskyder sidste rettidige betalingsdato. Sidste rettidige betalingsdato i rykkerskrivelsen skal dog være overskredet, før fordringen må sendes til inddrivelse.

Fordringshaver har oplyst, at fordringshaver – når fordringen modtages fra udlandet - altid gennemfører en opkrævningsproces forud for, at fordringen oversendes til inddrivelse. Fordringshaver fastsætter som led i opkrævningsprocessen en ny sidste rettidige betalingsfrist overfor skyldner.

Det er aftalt, at fordringshaver udfylder feltet "Sidste rettidige betalingsdato" med den af fordringshaver fastsatte dato. Feltet udfyldes således med den dato, der svarer til den sidste dag, hvorpå betaling anses for rettidig i Danmark. Dog skal fordringshaver ved udfyldelse af den sidste rettidige betalingsdato være opmærksom på, at datoen ikke kan ligge før en eventuel sidste rettidige betalingsdato, der måtte fremgå af grundlaget for ægtefællebidraget for de enkelte lande.

4.10 Identifikation af skyldner

Feltet anvendes til indberetning af information om skyldner. Entydig identifikation kan ske ved angivelse af CPR-nr. eller AKR-nr. for de fysiske personer, som hæfter for fordringen.

Skyldner skal identificeres som den person, der skal betale det løbende ægtefællebidrag.

Feltet ”Identifikation af skyldner” skal derfor udfyldes med CPR-nr.

Hvis skyldner ikke har et CPR-nr., skal fordringshaver rette henvendelse til Gældsstyrelsen med anmodning om et AKR-nr. Fordringshaver skal i disse tilfælde angive dette AKR-nr.

4.11 Forældelsesdato

Fordringshaver skal i dette felt normalt anføre den dato, hvor fordringen forældes. Forældelsesdatoen er udtryk for den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig. Det er ikke den oprindelige forældelsesdato, som skal anføres, men den forældelsesdato, der gælder på det tidspunkt, hvor fordringen oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Som udgangspunkt antages løbende ægtefællebidrag, som er omfattet af denne fordringstype, at være omfattet af en 5-årig forældelsesfrist, jf. nærmere afsnit 3.

Fordringshaver skal derfor som hovedregel angive den dato, der ligger 5 år fra forfaldsdatoen, medmindre grundlaget for det løbende ægtefællebidrag medfører, at forældelsesfristen er længere end 5 år.

Fordringshaver har oplyst, at de enkelte lande oplyser eller efterfølgende afkræves oplysninger om datoen for fordringens forældelse, når fordringen modtages/er modtaget af fordringshaver.

Feltet ”Forældelsesdato” skal derfor som udgangspunkt udfyldes med den dato, som de enkelte lande oplyser til fordringshaver.

Forældelsesdatoen udfyldes således med den sidste dag, hvor fordringen er retskraftig.

4.12 Domsdato og forligsdato

Feltet ”Domsdato” og ”Forligsdato” skal **ikke** udfyldes for denne fordringstype.

5. REGLER I INDGANGSFILTERET I NYMF

I NyMF er et indgangsfiler med en række regler, som de oversendte fordringer skal bestå, før fordringerne kan blive lukket ind og modtages i inddrivelsessystemet, jf. nærmere i Aftalen. Filterreglerne er blevet til

efter en fælles proces mellem fordringshaver og Gældsstyrelsen, og Aftalens parter er enige om, at filterreglerne sikrer, at der altid oversendes korrekt information om fordringer, der oversendes til inddrivelse hos Gældsstyrelsen.

Filterreglerne består af nogle indholdsbaseerede og referencebaseerede regler. De indholdsbaseerede adgangsregler opsætter grænseværdier for et konkret stamdatafelt. De referencebaseerede adgangsregler vedrører relationen mellem stamdatafelter. Indgangsfilteret vil give fordringshaver en fejlkodebesked om, at fordringen ikke kan accepteres, hvis en indholdsbaseeret eller referencebaseeret regel ikke er overholdt.

Regel	Filterregler for TØFAÆGT (Ægtefællebidrag – Fordringstype A)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_1_1	Fordringsartkoden skal være "INDR" eller "MODR"	Fordringen afvises
R_1_2	Fordringen skal altid være en hovedfordring	Fordringen afvises
R_2_1	Forældelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_2_3a	Forældelsesdato skal tidligst ligge 5 år efter Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_2_3	Forældelsesdato skal senest ligge 5 år efter Forfaldsdato uden hensyn til FOKO-lukkedage	Fordringen sendes i høring
R_3_1	Forældelsesdato skal ligge senere end eller være lig med modtagelsesdato hos Gældsstyrelsen	Fordringen afvises
R_4_1	Oprindelig hovedstol skal være større end 0 kr. (dog tillades 0-fordringer)	Fordringen afvises
R_4_2	Oprindelig hovedstol skal være mindre end eller lig med 10.000 kr.	Fordringen sendes i høring
R_4_4	Beløb skal være større end eller lig med 0 kr.	Fordringen afvises
R_4_7	Oprindelig hovedstol skal være større end eller lig med beløb til inddrivelse	Fordringen afvises
R_5_1	Forfaldsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_2	Sidste rettidige betalingsdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_5_3	Stiftelsesdato skal ligge forud for modtagelsesdato	Fordringen afvises
R_6_1	Sidste rettidige betalingsdato skal tidligst ligge samtidig med Forfaldsdato	Fordringen afvises
R_6_3 R_6_4	Forfaldsdato skal ligge samtidig med Stiftelsesdato	Fordringen afvises
R_6_15 R_6_16	Stiftelsesdato skal ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises
R_6_19	Periode slut skal tidligst ligge samtidig med Periode start	Fordringen afvises

Regel	Filterregler for TØFAÆGT (Ægtefællebidrag – Fordringstype A)	Konsekvens hvis reglen ikke overholdes
R_6_20	Periode slut skal senest ligge 1 måned minus 1 dag efter Periode start	Fordringen sendes i høring
R_7_1	Stiftelsesdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_2	Forfaldsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_3	Sidste rettidige betalingsdato skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_4	Periode start skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_5	Periode slut skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_11	Beskrivelsesfelt skal være udfyldt	Fordringen afvises
R_7_12	Hverken domsdato eller forligsdato må være udfyldt	Fordringen afvises